

gezegd en geschreven. Maar ik las dat je in het Jappenkamp hebt gezeten als kind. Heb je daar geen enorme last van gehad?

Xaviera: 'Nou, viel wel mee, eigenlijk. Ik kan me herinneren dat ik met een vriendje in Mexico naar een strandfeest ging. Er was veel prikkeldraad rond de club waar het was. Toen kreeg ik inééns koude rillingen. Raar, daardoor kwamen de herinneringen weer boven.'

Xaviera Hollander schreef kort geleden wat ze zelf noemt haar beste boek, *Kind Af*. Daarin schrijft ze: 's Nachts werd ik gekweld door nachtmerries over marcherende soldaten en officieren die schreeuwden en bevelen blaften en mij opsloten en verstikten achter eindeloze rollen prikkeldraad. Xaviera was toen nog maar een klein meisje.

'Als je nu terugkijkt, naar wat je allemaal gedaan hebt, wat denk je dan?' vraag ik.

Xaviera, lachend: 'Was ik écht degene die dit allemaal deed? Toen ik een bordeel had in New York, vroeg een vriendje of ik meeding om drugs te gebruiken. Ik heb het nooit gedaan. Ik gebruik ook geen alcohol, ik vind er gewoon niks aan. Mijn ouders zeiden als ik tot mijn achttiende niet rookte, kreeg ik een Vespa-scooter, als ik dat tot mijn 21^e volhield een auto. Dat is gelukt.'

'Dus was je echt een braaf kind, eigenlijk.'

Xaviera: 'Ongelooflijk braaf.'

'Maar je kwam wel topless naar een chic diner van een notaris op Curaçao,' zeg ik.

'Ja, dat kenden ze daar nog niet, daar waren ze geloof ik wel van in shock.'

'Ziekelijk jaloers'

'Nu ben je sinds 2007 getrouwd. Ben je daardoor monomaan... eh sorry, monogaam geworden?' vraag ik.

'Haha, ik zei altijd: *Monogamie plus huwelijks is monotonie*. Nee, serieus: Philip is de beste man die ik ooit heb gehad en ik heb me nog geen seconde met hem verveeld.'

'Hij moet wel heel bijzonder zijn...'

Xaviera: 'In de eerste plaats is hij tien jaar jonger, daar begint het al mee. Hij is sterk, maar ook lief en attent. Toen ik hem leerde kennen, was mijn eerste vraag: *Kun je ook koken?* Hij zei: *Wat een*

'Philip is de beste man die ik ooit heb gehad.'

rare openingsvraag. Toen zei ik: *Ik ben de happy hooker en jij voortaan de happy cooker*. Een trouwe, geestige man.' 'En jij, ben jij ook trouw?' vraag ik Xaviera.

'Nou eh... Ik heb jarenlang een affaire gehad met een mooie, veel jongere Aziatische vriendin. Ik ben biseksueel namelijk.'

'En trok Philip dat?'

Xaviera knikt. 'Ze mochten elkaar onmiddellijk en we gingen geregeld met z'n drietjes op stap. Zij had ook een vrouw, maar die werd ziekelijk jaloers. Ze belde ter controle elk halfuur. Nou, dat trok ik dus echt niet meer. Bovendien heb ik er geen tijd voor.' 'Ben je zo druk dan?' vraag ik.

'Ik ben bezig met een nieuw boek. Daarnaast ben ik ook nog theaterproducent, dus ga ik elke zomer naar het Edinburgh Theaterfestival. Ik heb een aantal joodse theaterstukken geproduceerd. Mijn vader was joods, mijn moeder Duits. Als je me vraagt: *Voel je je meer joods of Duits?* Dan zeg ik: *Joods*.'

'Je was maar liefst 36 jaar columnist bij het mannenblootblad *Penthouse*. Had je niet af en toe dat je dacht: Waar moet het nú weer over gaan?'

'Het ging altijd over seks, hè? Mijn

Catherine & Co.

geslacht is te groot of te klein, ik kom te snel klaar of juist helemaal niet. Dat waren de vier onderwerpen.'

'Vreselijke man'

Ik vraag Xaviera hoe ze in het #MeToo-gebeuren staat.

'Ach, ik ben het eigenlijk wel eens met de Franse actrice Catherine Deneuve. Het is toch heerlijk om te flirten? Er zijn natuurlijk ook heel veel vrouwen die alleen maar om de poen met mannen omgaan. Krijgen ze weer een tasje van een paar duizend euro, dat hebben ze toch niet als secretaresse bij elkaar verdiend? Maar ja, zo'n Harvey Weinstein, dat kon natuurlijk niet. En wat denk je dan nu wat er in de katholieke kerk gebeurt? Zeg toch gewoon: *Ga maar trouwen, jongens, want zo werkt het niet!*

'Je komt over als een heel levenslustig mens. Toch begreep ik dat je zes keer een zelfmoordpoging hebt gedaan,' zeg ik.

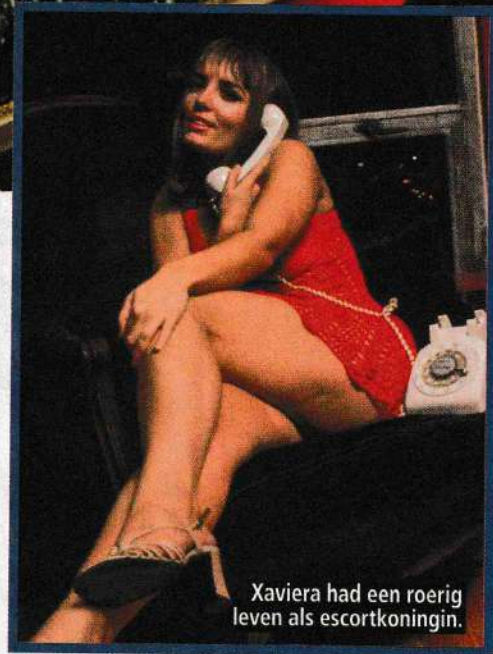

'Ja, de dood... Ik heb iets met de dood. Mijn favoriete onderwerp. Toen ik nog bij mijn ouders woonde, hadden ze eens verschrikkelijke ruzie. Mijn vader was niet altijd trouw en dan werd mijn moeder hysterisch. Ik kon daar niet tegen. Dat was een van de eerste keren, dat ik mijn kop boven het gasfornuis stopte. En een keer toen ik dacht dat

'Het is toch heerlijk om te flirten?'

ik zwanger was. De partner die het betrof, werd woedend. Toen heb ik een handjevol slaatabletten genomen. Ik stond die nacht naakt op het balkon van zijn penthouse, ver onder me New York. Ik dacht: Ik spring. Maar toen kwam hij achter me staan en zei: *Niet springen, wat moeten de buren wel niet denken!*' Toen dacht ik: Voor zo'n lul ga ik

niet springen, haha!' 'Je hebt geen kinderen. Ik begreep dat je nooit een dochter had willen hebben, omdat dat te veel concurrentie voor je zou zijn?' 'Ja, een dochter had ik meteen weer teruggestopt!' 'Hoezo? Een dochter kan toch heel gezellig zijn?' 'Ach, Catherine, het doet inmiddels niet ter zake meer. Op mijn vijftigste hebben ze mijn baarmoeder weggehaald. Ik had baarmoederkanker. Daar ging het sekssymbool. Toen heb ik mijn kop ook zo goed als kaalgeschoren. Ik wilde niet meer lijken op wat ik vroeger was.' 'Kom je nog wel in Amerika?' vraag ik. 'Ik was er tien jaar geleden voor het laatst. Maar die Donald Trump: wat een vreselijke man. Ik heb helemaal geen behoefte meer om naar dat land toe te gaan zolang hij aan de macht is.' 'Als je nu terugkijkt op je leven, want we kunnen ervan uitgaan dat je op je 75^e toch het grootste gedeelte hebt gehad,

Xaviera had een roerig leven als escortkoningin.

wat was dan het belangrijkste?' 'Je zult het misschien raar vinden, maar dat is deze gezellige Bed & Breakfast die ik nu heb. Ik beleef daar een enorme voldoening aan. Ik heb fantastische mensen ontmoet. Ik verheug me ook op gasten die komen, daar kan ik vijf talen mee spreken. Ik heb een rijk leven. Komt ook op mijn graf te staan: *Hier ligt Xaviera, she lived a full life.*' ●